

La petita i mitjana empresa preocupada per la paràlisi del Govern català

written by Llorenç Prats | 1 de març de 2021

Unes 150 associacions empresarials han fet arribar al govern català la seva preocupació per la paràlisi i inactivitat davant la crisi humanitària que pateix Catalunya i de la qual els recents aldarulls als carrers en són una mostra.

Els empresaris reclamen “autoritat democràtica” a un govern en funcions i exigeixen “pau social” a unes autoritats desbordades per la crisi en l’assoliment d’objectius: millors serveis públics i més prestacions socials. Els empresaris manifesten que “paguem a gust si es resolen els problemes” i no per tenir-ne encara més. Sobretot tenint en compte, com ens han explicat, que algunes complicacions provenen de la mateixa actuació administrativa, policial o judicial.

Tanmateix, en el conglomerat d’entitats patronals que reclamen solucions al govern català i a les corporacions municipals, hi ha disparitat de prioritats. Des de facilitar solucions “més dialogades” amb els agents socials fins a “la mà dura i qui la fa la paga”. La crisi econòmica és un jou que els empresaris només poden capejar, s’exclamen, amb una mínima comprensió de les institucions i que “no és possible acontentar a tothom”, en relació amb la disparitat de posicionaments sobre les funcions i l’abast de les activitats policials, dels diferents cossos.

L’empresariat català reclama un govern fort i amb potència suficient. Segons ells “les terribles imatges” que el món veu del que passa a Catalunya és fruit d’una lenta i opaca gestió pública en un escenari en el qual els ciutadans veuen perillar l’estat del benestar i la prosperitat general.

L'evolució de la pandèmia i la legislació laboral posen moltes petites explotacions al límit de les seves possibilitats. Sobretot si estan relacionades amb la mal anomenada indústria turística, la qual crea llocs de treball poc qualificats i de caràcter temporal i que, segons expliquen, “aguditza la situació general” ja que actuaven com a vàlvula d'escapament o de supervivència per a una gran part de la població, normalment la més desafavorida (cambrers, cuiners, netejadors...,).

Al crit de “Ja n’hi ha prou” les associacions patronals demanen solucions i un “futur per a tots”, també pels que volen treballar i tenir iniciativa. I és que les empreses catalanes agremiades ja constaten en la seva pell que els fons de recuperació europeus no els veuran ni en pintura. Paradoxalment, per això, ja parlen de “revolta”. La seva situació és insostenible, diuen.